

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

גיליון מס' 261 | א' ניסן התשפ"ב

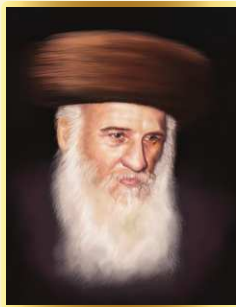
פרשת תזריע

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
19:38	18:30	תל אביב
19:38	18:41	ירושלים
19:36	18:23	באר שבע
19:37	18:40	

הגיליון הוקדש להצלחת נחמן בן אורלי

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

ידי ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש י"ד הבעל שם טוב

תורת אמת

רק אדם שמודע לזה ומכיר את האמת שלו, הוא ורק הוא, יכול להיות אחר כך אדם. איך? על ידי שהוא פונה לבורא עולם ואומר לו "ריבוננו של עולם, אתה יודע מה גיליתי? גיליתי שיש בי את הבהמות החיות והעופות, הכל יש בי. אבא, תשמור עלי, תציל אותי מכל הבהמות החיות והעופות שיש בתוכי! תציל אותי מהם!" מה ה' עושה? מזכה לו את המושג אדם. אדם זה - "אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן" (ישעיהו יד יד). - אדם נוצר אחר בהמה חיה ועוף, אחרי שאתה מכיר שיש בך בהמות חיות ועופות אז נוצר אדם. כל עוד אדם חושב "לא... אני? מה פתאום! אין לי את זה. על מה אתה מדבר? יש לי קווים אדומים. זה לא האישיות שלי. אתה לא מכיר אותי אני לא כזה..." כשאתה חושב שאתה לא כזה, יראו לך שאתה כזה! - בורא עולם יפתח לך את הגן חיות שבך.

אומר רבי שמלאי: כמו שכדי להיות אדם, הדבר תלוי בהכרת הבהמה, חיה ועוף שבך, כך כדי לזכות לתורה, לדינים ולהלכות, שייך רק למי שבא מתוך שפלות וענווה. ולכן זה נקרא בלשון חז"ל "תורתו נתפרשה" - אתה רוצה לזכות שהתורה שלך תתפרש? שתזכה לחידושי תורה אמיתיים? זה רק אחרי שהתורה תגלה לך קודם את הבהמה חיה ועוף שבך, שתגלה שאתה לומד תורה כדי שהתורה תביא אותי לשפלות וענווה אז אתה באמת זוכה לתורת אמת.

מספרים על החזון איש זצ"ל שהיה פותח ספר חדש שהביאו לו והיה אומר: "זה ספר שלא נכתב ביראת שמים. קח את הספר תוציא אותו מפה". ועל ספר אחר היה אומר: "רואים שלמחבר היה יראת שמים. שים את זה אצלי בספריה". הוא היה רואה בתוך החידושים אם זה חידושים שנכתבו מתוך "יראת שמים" או חידושים שבאו מהשכל.

"אבא, אני מצד עצמי בהמה חיה ועוף רק אתה יכול לתת לי חידושים אמיתיים. רק אתה יכול להציל אותי מכל הטבעים שלי" כשאתה בא בכזאת גישה לתורה, הבורא עולם נותן לך תורת אמת.

שבת שלום ומבורך.

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרְעוּ וְיָלְדָה זָכָר וְטַמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי גִדְתַּת דְּוֹתָהּ טַמְאָה" (ויקרא יב ב)

פרשה זו מתחילה בענייני היולדת, ואילו פרשיות קודמות עסקו בכשרות המאכלים, אלו הבהמות, החיות והעופות הכשרות לאכילה. מדוע הקדימו את דיני הבהמות לדיני האדם? אמר רבי שמלאי: "כשם שיצירתו של אדם במעשה בראשית (הייתה) אחר כל בהמה חיה ועוף, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף" (רש"י שם).

כלומר כמו שבמעשה בראשית נברא האדם רק ביום השישי לאחר שה' ברא את החיות, הבהמות והעופות. כך דיני האדם, מתי הוא טהור ומתי הוא טמא, נאמרו אחר תורת בהמה חיה ועוף.

שואלים ה'מאור ושמש' ושאר מפרשים: לכאורה יש הבדל גדול, שהרי כשנברא האדם רצה הקב"ה להביא אותו לעולם מוכן ולכן הוא נברא אחרון, ואילו כאן, קודם היה צריך לתת לאדם את הדינים השייכים אליו ורק לאחר מכן מתאים לפרש לו את דיני הבהמות והמאכלים?

אפשר לומר שהתשובה טמונה בנוסח המדרש - "כשם שיצירתו של אדם", כדי שאנחנו נזכה לדבר שנקרא יצירה של אדם. מה יעשה אותך לאדם? אם אתה תהיה "אחר כל בהמה חיה ועוף". רק אחרי שאתה תגלה שיש בתוכך בהמה חיה ועוף, כמו שהזוהר הקדוש אומר על הפסוק "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" שהקדוש ברוך הוא שיתף את כל הבריאה כולה בבריאת האדם - כולל את כל מיני החיות והבהמות ומהם ברא את האדם!!! ורק כשאדם קולט שיש בתוכו את כל התכונות שיש בכל הנבראים - הוא זוכה להיות אדם! ומיד ההסבר:

לפעמים קורה שמציעים לבחורה שידוך, בחור רזה, נראה מאוד עדין. וכשהבחורה נפגשת איתו היא חושבת "הוא כזה עדין, לא יכול להיות שהוא אי פעם בחיים יצעק" אבל, החיצונית שלנו מאוד מטעה! יש אנשים שבחיצונית שלהם נראים עדיני נפש, ומה האמת? הנחש נמצא מתחת לקש'.

יש לי שאלה ?

הבת מתפרקת לי מול העיניים

שידוך בלי בורא עולם, ובלי בורא עולם אין כזה דבר שידוך טוב. אבל כדאי לחבר אותה לבורא עולם - איך? על ידי שקודם כל תחברי אותה אלייך עם חום ואהבה בלי שום הערה, רק תביני אותה ותעזרי לה בזה שאת מגלה אכפתיות כלפיה בלי לבקר אותה, כך תצליחי לאט לאט למשוך אותה אלייך. ואחרי שתמשכי אותה אלייך והיא תסמוך עלייך. תוכלי למשוך אותה משם לבורא עולם, לאמונה, להלכה, לצניעות. עד שהיא תזכה להכיר יהודי שיש בו יראת שמים עם מידות טובות, והיא תזכה להקים בפרק ב' בית נאמן בישראל שיהיה מיוסד על עבודת המידות, על אמונה, על הכנעה ועל הצדיקים.

ובעזרת ה', זכות הבעל שם טוב ור' אשר יעמדו לה להקים בית נאמן בישראל. אמן כן יהי רצון.

אומרים מוסר! למה את הולכת ככה או מתלבשת ככה? אנחנו רק תומכים ונותנים אוזן קשבת, לב חם, אכפתיות, הבנה והכלה. וכשאנחנו נקרב, נעודד ונחזק והיא תראה כמה אמת איתה, כמה הסביבה תומכת בה, זה יעצור את הירידה שלה והיא תסכים ותרצה לשמוע אותנו, להתחבר ולקבל ויהיה אפשר לאט לאט עם המון חום ואהבה שאת תתני לה בתור אמת לבת ותהיי כמו חברה שלה.

כשהיא תראה שאפשר לסמוך עליך, הרווח הגדול יהיה שתוכלי לאט לאט לכוון אותה לדרך הנכונה, לצניעות, ליראת ה'. עם הזמן תוכלי להכניס לה שבעצם זה מאת ה', ובעזרת ה' פעם הבאה, בפרק ב' יהיה יותר טוב, יהיה סייעתא דשמיא, ושלא תחשוב שהיא תשיג שידוך טוב בזה שהיא הולכת אחר היצר שלה, כי בעצם זה להשיג

לכבוד הרב היקר... ביתי היקרה עברה נישואין מאוד קשים... הם עומדים לקראת פירוק הבית ואני גם חשה אצלה ירידה רוחנית גדולה מאוד (וד"ל). מה הרב מיעץ לי?

תשובת הרב:

אני מציע במצב הזה לא להעיר בכלל. בדרך כלל זה קורה בגלל משברים נפשיים, כאבים נוראיים, הרגשה של תסכול, שלא הצלחתי בחיים שלי ואני לא שווה כלום, הבית שלי עומד להתפרק, מי יסתכל עלי עכשיו.

אי אפשר לדעת מה הכאב שעובר על אדם שנמצא לקראת פירוק הבית, בפרט האישה, ולכן כשאנחנו רואים ירידה מבחינה רוחנית, אנחנו לא מעירים, לא

מה נשתנה הלילה הזה?

שתי יצירות מופת מבית דרך הבעש"ט:

"סדר עבודת ליל הסדר" ו"ימי הספירה" - כל יום והטיפ שלו.

ניתן להשיג במספר 050-373-9010

אפשרות למשלוחים | הכמות מוגבלת

תגידי לו שיש תימני בדרך, מצחיק, 'חבל לך על הזמן', הבדיחות שלו קורעות...

משה פונה אל פרעה בערמה ואומר לו: "גִּלְכָּהּ נָא דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחָהּ לַה' אֱלֹהֵינוּ פֶּן יִפְגְעֵנוּ בְּדָבָר אוֹ בְּחָרֵב" (שמות ה' ג'). כמובן שכוונתו של משה לא היתה לחזור למצרים אלא להמשיך לארץ ישראל, ובכל זאת הוא פונה אל פרעה בצורה כזאת שמטעה אותו. כביכול, עם ישראל מעוניין לצאת רק לשלושה ימים ומיד לשוב. **נשאלת השאלה:** וכי הקדוש ברוך הוא צריך את הערמומיות מול פרעה כדי להוציא את בני ישראל?

רואים את העניין הזה שוב - בציווי שציווה השם את בני ישראל - "דָּבָר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלִי כֶסֶף וְכִלֵי זָהָב" (שמות י"א ב') - עם ישראל מבקשים לקחת מהמצרים רק בהשאלה כלים וכסף, בזמן שברור היה שכוונתם לקחת לצמיתות - מדוע אם כן היה צורך לעשות זאת בדרך של עורמה?

אלא מבאר הגאון מוילנא: הואיל ופרעה בא אלינו בערמומיות, שהרי נאמר "וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ" (שמות א' ג') וידוע שפרעה הרשע בעצמו הֶעָרִים על בני ישראל. בהתחלה עשה עצמו כאילו שהוא בונה את ערי המסכנות 'פיתום ורעמסס' וכשבאו ישראל להצטרף אליו ולעזור, העמיד סוכנים שבדקו כל אחד מה יכולתו ולמחרת כפה אותם עם השוטרים והנוגשים לעשות לבד את כל המלאכה. **יוצא שפרעה הוא הראשון שהערים עלינו** ולכן באותה מידה מדדו לו משמים שבני ישראל הערימו עליו. ועל זה נאמר "כִּי בְּדָבָר אֲשֶׁר יְדַוּ עֲלֵיהֶם" (שמות יח' יא') - בקדרה שבשלו בה יתבשלו.

אבל בשבילנו אנו יש כאן יסוד עצום וכלי גדול להצלחה בחיים ובעבודת השם שלנו: **לכל אחד מאיתנו יש מצרים** - יש לו את המ"ט שערי טומאה שהוא רוצה לצאת מהם ולזכות ל"יציאת מצרים" פרטית, וכדי לצאת מִהַמְצָרִים שלך, צריך לפעמים ללכת בערמה - "בתחבולות תעשה לך מלחמה".

שמעתי שהיה יהודי אחד שרצה מאוד להתחזק ולערוך "התבודדות" כל יום. בא לאשתו ואמר לה "תשמעי, מהיום בשעה תשע בערב אני יוצא מהבית" שאלה אותו אשתו "מדוע ולמה?" והוא ענה לה "לשעה של התבודדות". מיד התקוממה

אשתו כנגדו - "מי חפר לך? מה פתאום... אתה לא תעזוב אותנו, יש לך אישה וילדים... לא מקובל עלי שתלך ליערכמו כל הברסלבים האלה? השתגעת?" והוא בשלו, אמר לה - "לא יעזור לך, אני הולך לשעת התבודדות!" נוצר בלאגן שלם, נהיה ויכוח בבית ומלחמות, אשתו רק פיתחה שנאה יותר ויותר לדבר. כל ערב לקראת השעה תשע, היתה מתעצבנת ומתחילה לצעוק בבית, כל ערב מלחמות ומלחמות. הלך אותו יהודי לחכם כדי

להתייעץ איתו 'מה לעשות במלכה ושותי...'. אמר לו אותו יהודי חכם: "מה לך מתלונן עליה? וכי מישהו אמר לך לומר לה שאתה יוצא להתבודדות? ממחר אתה אומר לה שבעקבות שאתה מרגיש לחצים... אתה רוצה לנשום אוויר חצי שעה ולחזור, נראה לך שלכך היא תתנגד? למחרת אמר אותו יהודי לאשתו - "אשתי היקרה, חשבת על מה שאמרת את צודקת במיליון אחוז סיימתי עם כל ההתבודדויות. אבל יש מצב שאת מסכימה לי לצאת לחצי שעה לשחרר לחצים מהעבודה? את יודעת שיש לי בוס שיושב לי על הראש אני חייב את הסיבוב הזה לנשום אוויר... זה בסדר?" ענתה לו אשתו: "לנשום אוויר אין בעיה, רק אל תעשה לי התבודדות ותטפס על העצים..." מאז ועד היום, היהודי הזה כל ערב יוצא לנשום אוויר... ואשתו רואה אותו חוזר חודש ואומרת לו

"עכשיו אתה נראה נהדר, אתה רואה?! צדקתי. לא צריך התבודדות, רק תנשום אוויר והכל יהיה בסדר".

לזה קוראים "בתחבולות תעשה לך מלחמה".

[בוודאי יהיו כאלה שיקראו את הדברים ויתמהו, וכי לשקר אנו אומרים ח"ו? ועוד לאשתך... אבל החילוק הוא פשוט וברור: כאשר אתה עושה מעשה טוב אלא שיש מישהו שלא מבין את הסיבה שלך אבל יסכים איתך אם יחשוב שהסיבה שלך היא אחרת שלטעמו היא כן נכונה, אין שום מניעה שיחשוב סיבה אחרת ממה שאתה מתכוון (אם היא לא נוגדת ח"ו את ההלכה), אדרבה זה עדיף כמו שאמרו חז"ל (אבות ב' א') "איווהי דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם" כלומר שעושה מעשים שנראים מקובלים על כולם ולא משנה מהרגילות. והבן]

בורא עולם מלמד אותנו איך מצליחים להתקדם ולהסיר מניעות בעבודת השם. ולכן אומר הקב"ה לעם ישראל, כשאתם יוצאים ממצרים תגידו לפרעה שאתם יוצאים רק לשלושה ימים. אל תאמרו להם אנחנו לוקחים את כלי הכסף והזהב לעולמי עד, כי כך אתה מזמין על עצמך מלחמות, אלא תגידי אני לוקח רק בהשאלה...

זה נקרא חכמת חיים.

היה יהודי שראה את הבן שלו בן השבע עשרה שהמצב שלו בקדושה צריך חיזוק... כפי שאתם יודעים, כשאדם לא במצב טוב בקדושה, טוב שלפחות ילך למקווה כדי לנקות את הנשמה שלו. אותו יהודי התלבט איך לומר לבן שהוא רוצה שהוא ילך למקווה, אם הוא יגיד לו 'לך למקווה' הילד ייעלב - 'אבא, אני נראה לך טמא או מצורע?' לבסוף, הוא אמר לבן שלו 'בני היקר אתה רוצה שיהיה לך יום מוצלח? חשוב מאד על הבוקר לעשות מקלחת, כל בוקר תעשה מקלחת ותפתח את היום ברגל ימין, אבל בבית יש בעיה כי בבוקר אין מים חמים ולהפעיל את הדוד ייקח לפחות חצי שעה... וגם זה צורך המון חשמל. לכן יש לנו מקווה, שלושה שקלים - ואתה מקבל מקלחת חמה, מים חמים בשפע..." האבא לא דיבר מילה על טבילה. "הכסף עלי, איך אני בשבילך? חוץ משבת שזה בחינם". הבן אמר לו "אין בעיה". אחרי שבוע, האבא שואל את הבן שלו "נו, איך הולך במקווה? הבן אומר לו "אבא, מדהים! אתה יודע? על הדרך אני עושה כמה טבילות ויוצא". עונה לו האב "אין

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

בחסות
מוניות ברדיטשוב
נסיעות בין ערניות בלבד
1700-700-622

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
תל אביב בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

בעיה, העיקר שאתה מתקלח..."

הגמרא במסכת ברכות (יז'). אומרת: "מרגלא בפומיה דאביי, לעולם יהא אדם ערום ביראה" רואים שיראת שמים צריכה ערמומיות. ולצד הרבה בעיות של שלום בית באות בגלל שאנשים מדברים **דוגרי**, יורים אש לפנים. אין להם את החכמת חיים הקריטית הזו.

מעשים שבכל יום, הבעל חוזר עיף מהעבודה, האישה רוצה עזרה ובצדק, הוא אינו יכול לעזור לה כי הוא גמור מהעבודה... **וכאן זו המשימה שלו**: כשהיא אומרת לו - 'הילדים צריכים מקלחות, ארוחת ערב וללכת למיטה', במקום שהוא יאמר לה: 'את לא רואה שאני גמור? לא אכפת לך ממני?' הוא אומר לה: "מה השאלה, בוודאי שאעזור לך, תני לי רק כמה דקות להתאווור ואת תראי את בעלך כמו פנתר". זה נקרא "בתחבולות תעשה לך מלחמה" **ואנשים לא קולטים את זה**.

כל הדרך ממצרים היתה בסיבובים - וַיִּסָּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם דָּרָךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף (שמות יג' יח') הקב"ה סובב אותנו דרך המדבר, **ומדוע?** בדיוק מאותה סיבה! כדי שעם ישראל לא יכנסו למלחמות ויבהלו. **אם היינו יודעים את היסוד הזה היינו זוכים ליציאת מצרים**.

סיפר לי חבר, שיש לו בת בגיל שבע, בימים אלה שכולם מתכוננים ומנקים לפסח, הוא ראה את בתו בוכה: "כל החברות שלי יוצאות לטיולים עם המשפחות שלהן ואני צריכה לעזור לפסח, אני סובלת והחברות שלי נהנות מהחיים". כמובן שהוא יכל לומר לה - "זו המצווה שלך, זה רצון השם, אשרייך שזכית להיות קרוב פסח, איזו זכות יש לך! זה נקרא שאת אוכלת את המרור האמיתי". אבל במקום זאת הוא אמר לה: **"את צודקת! בואי עם אבא לטיול"**.

ירדו יחד למכולת, ושם הוא אמר לה "תבחרי מה שאת רוצה!" הילדה ראתה ארטיק בארבע שקל 'כי השוחד יעוור עיני חכמים'... שאל אותה האבא: "מה עוד?" והילדה מאושרת, חזרה לבית עם שקית ממתקים שהיא בחרה - שכחה מכל החברות שלה... אם הוא היה אומר לה - "מה את מדברת, זו הזכות שלך לנקות לפסח, כך האימהות הקדושות חיו, גם כשסתנא שלך היתה ילדה היא עבדה קשה..." - **זה לא היה עובד!**

זה יסוד כל כך חשוב! עד שכתוב בספרי החסידות - שלא רק עם הזולת תלך כך, אלא גם ובעיקר עם עצמך!!!

"חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאִשְׁיֵבָה רְגְלִי אֶל עֲדֹתֶיךָ" (תהלים קיט' נט') - תלמד ללכת עם היצר שלך בסיבובים. לדוגמא, כשקשה לך לקום בבוקר, אתה אומר

לעצמך - 'אוי, צריך לקום לתפילה...' והיצר לוחש לך 'הרסת לי את החיים - אתה והנץ שלך...' בגלל הנץ הזה אנחנו לא ישנים... אין מנוחה, זה לא חיים - הנץ הזה! **מה תגיד לו?** אני קם עכשיו מוקדם כשכולם ישנים כדי לשתות לי כוס קפה על יד החלון... אתה שומע רק את הציפורים ברקע, הקפה הכי טעים של היום". מיד היצר הרע יאמר לך "בוא נקום בשביל הקפה הזה". לאחר שהוא כבר קם כמו פנתר, הוא אומר לעצמו - "נו טוב, אם כבר קמתי אספיק לתפילת הנץ" - זה נקרא **"ואשיבה רגלי אל עדותיך"**. לעקוף את היצר, לא ללכת איתו ישיר ראש בראש.

תדעו לכם שזה יסוד חינוכי ענק.

כל מיני סוגי אנשים היו באים אל ר' אשר... ביניהם כאלה שצריכים חיזוק בשמירת שבת, יחס לאשה, לשון הרע וכו'. כשר' אשר היה רואה לנכון לחזק את אחד מהם, הוא היה מדבר עם מישהו אחר מהחברים בדיוק על הנושא הבעייתי, כדי שהשני שיושב בצד ישמע ויפנים את הדברים. **וגם אחרי שאנשים כבר הכירו את ה'טריק' שלו**, בכל זאת הוא המשיך לעשות כן. והסיבה היא כי האדם אינו אוהב לשמוע מוסר, ולכן בדרך של סיבוב אולי יכנס משהו.

באותו עניין צריך לדעת שאחד הכלים החשובים להעביר מסר לשני זה על ידי סיפור. כי בסיפור מלבד ההמחשה שיש בזה, יש גם את העניין שאתה לא מדבר ישיר אל השומע אלא בעקיפין.

גם עכשיו אספר לכם סיפור כדי שאת המסר תבינו בעקיפין... גם אני הרי צריך ליישם את הדברים שדיברנו...

הכרתי משפחה, שהבעל והאישה כבר עשרים שנה (!) לא מדברים. הם לא התגרשו רק בשביל הילדים, הם החליטו לחכות שהילדים יתחננו ואז יסגרו חשבון... האישה רצתה להציל את המצב וביקשה שאדבר עם בעלה, שאתן לו על הראש... וכו'... אמרתי לה "זה לא ילך" היא שאלה "אז מה כן?" "תביאי אותו לשיעור, תגידי לו 'יש תימני בדרך, מצחיק, חבל לך על הזמן - הבדיחות שלו קורעות'..." הבעל שמע שיש "תימני מצחיק"... הגיע לשיעור. בין צחוק לצחוק יש גם מסרים...

כשהוא חזר, אשתו שואלת אותו "איך היה, הוא מצחיק?" אמר לה: "תשמעי, יש לו את הסגנון של הצחוקים שלנו, הוא בכיוון..."

לאחר כמה שיעורים הוא בא אלי ושאל "הרב, אני יכול להחזיר אותך הביתה אחרי השיעור?" נקשרנו. ברגע שאני והוא נקשרנו, הבן אדם נפל למלכודת, נתפס. הציל את החיים שלו!

תתארו לכם שהיא היתה באה ואומרת לו "לך לרב שייתן לך מוסר איך מתנהגים לאישה!" וכי הוא היה

בא לשיעור?

את הסיפור הבא כבר סיפרתי לכם ואספר אותו שוב, מחמת המסר הענק שיש בו.

בבית הכנסת בבני ברק היו במשך תקופה ארוכה שיעורים של הרב מאזוז שליט"א ראש ישיבת 'כסא רחמים'. לשיעור היו מגיעים מאתיים איש (!) כל שבוע, בזמן שהאולם יכול לאכלס רק 150 איש. **מנהג קבוע היה שם** כל פעם באמצע השיעור הייתה הפסקה קצרה, יהודי אחד הביא דלי חילבה, דלי ביצים קשות, ערימה ענקית של לחוח וזלבינות (מאפה תימני) ואנשים היו יוצאים להפסקה של ברכות... לא היתה נשאר זלביה אחת... הכל חוסל. משבוע לשבוע השיעור פרח ושגשג.

עד שיום אחד הגיע לשם יהודי שהיה בהלם מכך שתוך כדי השיעור יוצאים לאכול וחוזרים... הוא ניגש לגבאי 'בית כנסת' ואמר "איך אתה מסכים שיהיה ביטול תורה בבית הכנסת שלך? חצי שעה שאנשים אוכלים במקום לשמוע דברי תורה...". הגבאי חשב לתומו "הוא צודק, איך לא חשבתי על זה שזה ביטול תורה...". בסוף השיעור הוא הודיע לבחור שהביא את האוכל, שלא יביא יותר - לא מתאים שבאמצע שיעור תהיה הפסקה לאוכל. **אתם יודעים מה קרה מאותו שיעור והלאה?** לאחר שבועיים שלושה מספר האנשים ירד ל-150 אחר כך למאה ותוך חודשיים וחצי הרב מאזוז שאל בסוף השיעור: **"יש עשרה לקדיש?"** אפילו עשרה איש לא היו... אמר הרב מאזוז: "שיעור שאין קדיש בסופו, אני לא יכול להגיע".

סיפר לי הגבאי ז"ל: "כמה עצוב! הלך לאבדון שיעור של מאתיים איש!!! זה היה ה-שיעור". הוא אשר דיברנו! כשיש אוכל גם היצר הרע אומר לך: "שווה לך ללכת, יש ארוחת ערב..."

אבי האומה שלנו הלא הוא אברהם אבינו עליו השלום - כיצד הוא קירב את כולם לעבודת השם? על ידי - **"ויטע אש"ל"** אברהם פתח מסעדה חינם. הוא לא דיבר איתם שם על השם, רק נתן להם אוכל. **משם כבר הכל התגלגל לבד**.

ביציאת מצרים נאמר: " וַיִּסָּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם " - למדנו מכאן את היסוד איך לדבר בצורה חכמה ולעקוף את היצר.

נכנסים לחודש ניסן עוד כשבועיים נשב יחד כל המשפחה בשולחן "ליל הסדר". כולנו רוצים לגרום לילדים להתחבר אל המסרים של הלילה הקדוש הזה. חז"ל מלמדים אותנו, כיצד לעשות זאת? על ידי קליות, אגוזים וסקרנות שאנחנו גורמים סביב השולחן, כי כשאתה מעניין את הילדים שלך ועושה להם כף... זה יחבר אותם להגדה ולמסר האמיתי.

יהי רצון שהשם יזכה אותנו ואת כל עם ישראל - ללכת בדרך האמת. אמן כן יהי רצון.

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחה אזולאי בבני חיי ומזוני | הצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל

ברכת האילנות

המטפחת שלי הייתה עקומה! ! ממש עקומה... ולא שמתי לב. כך הסתובבתי כמעט חצי יום. אף אחד לא העיר לי... אוי לבושה. כל מה שהייתי צריכה זה - מְרָאָה! המראה לא משקרת, היא משקפת לי את המציאות האמיתית, היא מראה לי מה לתקן. אני אוהבת מראות, הן אמת! בלי לסבן אותי ובלי קישקושים! עומדת מול המראה ומתקנת. **אבל זה מראה רק לגוף! לחיצוני!** **! לבגדים!** ! פתאום נכנס בי פחד אמיתי... אולי הנשמה שלי לא מתוקנת בכלל! אולי אני מדומיינת ממש! אולי אני מסתובבת עם נשמה עקומה (כמו המטפחת העקומה) ואף אחד לא מעיר לי או מעיר אותי מהדמיונות שלי... **האם אין מראה לנפש? לרוח? לנשמה? לחיה? ליחידה? (5 חלקי הנשמה באדם).** **אוי לי... הצילו! אבא שבשמים תעזור לי... מאין יבוא עזרי?**

- אני בוכה על זה שיש לי מראה לחיצוני שלי אבל אין לי מראה לנשמה שלי - דווקא יש לך, ענה הרב.

- באמת?! מראה אמיתי?
כן! הבעל שם טוב הקדוש לימד את כלונו.

- טוב, כבוד הרב אני מוכנה...קח אותי למראת הנשמה שלי. אני מוכנה להתייצב מול האמת (לקחתי נשימה עמוקה).

- אם תספרי לי על ילדייך אוכל להראות לך את המראה של הנשמה שלך!
- מה????????? הילדים שלי????????? הם המראה לנשמה שלי?????????
כן, אשת חיל למה את נרעשת?
- כבוד הרב... הילדים שלי מתוקים אבל יש לי ילד אחד... איך להגיד בעדינות לא הכבשה לבנה... וגם לא אפורה... **שחור פחם!**

הוא פורק כל עול, השם יעזור לי. כבוד הרב אולי הוא המראה של בעלי? זה יתן לי הרגשה ממש טובה!

- חחה, נסיון התחמקות מתוחכם! אבל זאת המראה שלך וגם שלו. של שניכם. אבל כבוד הרב אני לא פרקתי כל עול ואני הולכת בדרך...
- אשת חיל רצית מראה אמיתי או שאת רוצה ללכת עם מטפחת/נשמה עקומה?
- רוצה מראה בהחלט!
- אז בבקשה אל תתחמקי, תסתכלי על בנך ותביני שזאת את! ולא סתם את, זה השיקוף של חלק מהנשמה שלך! כי האדם הוא עץ השדה. אֵת השרושים והגוע של העץ. במה שאת משקה את עצמך, כך גדלים הענפים - אלו ילדייך. על העץ יש פירות - אלו נכדייך. הכל קשור אלייך. ואת גם ענף לעץ של הורייך... ואת גם פרי בעץ של הסבים שלך. **הבנות?**

- אז הילד שלי למעשה מקבל כוחות ממני, איך אם כן אוכל להשקות אותו טוב יותר?
- **לא משקים את הענפים משקים את השרושים! אותך!**

את צריכה לסדר את המחשבות שלך... **את** צריכה לשים לב שהחשיבה שלך תהיה נקיה וטובה. שקעתי במחשבות על הבן שלי שירד מהדרך ומרגש של כעס... לאט לאט עברתי לרגש של רחמים... אדירים. הבן שלי המראה של הנשמה שלי! של מה שיש לי עוד לתקן. **ואווו**

- כבוד הרב, רציתי לשתף שאין בי כעס על הילד הזה יותר, פתאום אני מבינה **שהוא ואני זה אותו הדבר.** רק שאצלי, בזכות רחמי השם זה לא בא לידי ביטוי חיצוני, ולכן זה מוסתר!
אבל **אצלו** זה לא מוסתר (מסכן שלי) בכדי שאדע איפה לתקן **אצלי** בנשמה.

- נכון מאוד!
- כבוד הרב, איך לבקש מאבא שבשמים שירחם עלי שאוכל לתקן את הניצוץ הזה בנשמתי בכדי שאוכל לעזור לבני?
- **"אבא שבשמים תודה שאתה מראה לי היכן אני באמת אוהזת בתיקון הנשמה, תודה שזה לא בא לידי ביטוי חיצוני אצלי, בבקשה כמו שריחמת עלי אבא רחם גם על בני המתוק, האהוב והיקר שלי... אבא רחם גם עליו".** כך להגיד בכל פעם שאת רואה שהוא עושה מעשים לא טובים, וברגע שתחליפי את הכעס ברחמים ובתפילה המלמדת זכות עליו - ועלייך, תראי ישועות גדולים. **הרב היקר לא טעה, ר' אשר הצדיק לא טעה, הבעל שם הקדוש לא טעה.** כבר אחרי כמה ימים הגיע אלי הבן ואמר לי כך:
"אמא אני יודע שהדרך שלך היא הדרך... אני עוד אחזור... כרגע קשה לי... אבל אמא רציתי להגיד לך שאני מרגיש שאת אוהבת אותי"

קוראים יקרים, אני עדיין בדרך והוא כבר יושב לשולחן השבת, הוא כבר פותח ספר, אני נותנת לו חיבוק ואוכל טוב, והחברות שואלות "מאיפה הסבלנות? ואיך יש בך כוח כך לאהוב? הסברתי להן: **ש-הוא זה בעצם אני...** הוא רק המראה שלי וסוף סוף הבנתי מה הכוונה שהתורה דרכיה דרכי נועם **וכל נתיבותיה שלום.** כל נתיבותיה... לא חלק אלה כל.

ועוד הבנתי: מדוע בברכות התורה כתוב, "ונהיה **אנחנו** וצאצאינו וצאצאי צאצאינו...לומדי תורתך לשמה!" שמתם לב? קודם כל **אנחנו** כי צאצאינו הם הענפים שניזונים מהשרושים שהם **אנחנו**.

אָבֶק זָה לֵא חַמְאָה!

עָרֵב חַג הַפֶּסַח, הַנִּקְיוֹנוֹת בְּשֵׁיָאָם. קְרָצוּפִים, שְׁפֹשְׁפִים, אֶף לֹא לַחֲנָם. מוֹטִי: יוֹסִי חֲבָרִי הַטוֹב הָאֶהוּב לִי כְּאֶחָךְ אֲמֹר נָא לִי, הָאֵם הַנֶּהָ בְּפִעִילוֹת אוֹ שְׂמָא נַח? אֲנִי נִבְחַרְתִּי לְשֹׂאֵב אֶבֶק מִכְרֶסָה, מִמְזוֹרוֹ, וּמִשְׁטִיחַ עֶנְק. יוֹסִי: הָאֵם אֶתָּה שׁוֹאֵב אֶבֶק בְּלֶבֶד, אוֹ מֵעֵלָה בְּחִתְתָךְ 'חֻמְץ גְּמֹור' לְפָחוֹת, סִבָּה מְצַדְדָת... שְׂיֵהִיָּה מֶה לְשׁוֹרֵף בְּאוֹר? מוֹטִי: אֲנִי שׁוֹאֵב אֶבֶק שׁוֹאֵב חֻמְץ דֶּק וּבִעָקָר - סִבְלָנוֹת מְלוֹא הַשֶּׁקֶם... אֲלֵמָלָא 'דְרָךְ הַבַּעַל שֶׁם-טוֹב', בְּלַעְדֵי הַהֲדַרְכָּה שְׁלֵף: לֹא הִיָּתָה מִתְגַּלְה דְרָכִי סִבְלָנוֹת בְּמַהְלָךְ הַפִּעִילוֹת שְׂאִיבָה אִסְרִית, אֶרְפָּה וּמִמְשַׁכֶּת לְטַפֵּס, לְקַרְב, לְחֹזֵר וּלְלַכֵּת... יוֹסִי: כִּיצַד הַתְּעוֹדְדָתָךְ? מֶה נִתֵּן לָךְ כּוֹחַ הַמְּשִׁיב עוֹד וְיוֹד כִּנְרָאָה קְשֵׁה־גִשְׁתָּ עֲצָלוֹן מְאוֹד פְּנִית אֶל בּוֹרָא הָעוֹלָמִים יִשְׁרֹות בְּקִשְׁתָּ שְׂתִּהִיָּה לָךְ הַעֲצָלוֹת - סִימָן וְאוֹת אֶת הַמָּסָר לֹא לְשַׁכַּח שְׁבַלְעֵדֵי רַחֲמֵי ה' עֲלֶיךָ, אִין לָךְ מֶרֶץ וְאִין לָךְ הַפּוֹחַ וְאֶפְלוּ מוֹט אוֹ צִנּוֹר - קִשְׁתָּ לָךְ לְהַחְזִיק וּכְאֵלוֹ 'נִפְל' עֲלֶיךָ מִשְׁמִים עַל כְּפֶד, מִמֶּשׁ 'תִּיק' לֹא לְשֹׂאֵב מִים, נִתְבַּשְׁשֶׁת. פְּשׁוּט - לְשֹׂאֵב אֶבֶק בְּלִי לְשֹׂאֵת דְּלִיִּים מְלֵאִים מִבְּאֵר אוֹ מִבּוֹר מְרַחֵק. בְּיַדָּאִי, נִתְתָּ תוֹדָה לַה' עַל כּוֹחַ, עַל פִּעִילוֹת עַל קִיּוֹם מְצוּה - עַל הָאֲפִשְׁרוֹת, עַל הַזְכוּת. מוֹטִי: אֶכּוֹן, צְדָקָתָ: אֶבֶק זֶה לֹא חֻמְץ! וּבְכָל זֹאת, שְׂמַתִּי לוֹ קָץ. סִימַתִּי לְשֹׂאֵב אֶבֶק (זֶה לֹא בְּרוּר מֵאֵלִיו).

בְּנֵי הַבֵּית נוֹשְׁמִים אֲוִיר צְלוּל וְאֲנִי, שׁוֹאֵב הָאֶבֶק - בְּתוֹכְךָ כְּלוּל. נוֹשֵׁם קְרִבְתָּ ה', מְכַנֵּס מְסָר חֵי לְתוֹךְ קְרִבִּי: גְּלִיתִי אֶת רַחֲמֵי ה' עֲלֵי דְרָךְ חֶסֶד סִבְלָנוֹתִי.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא

עובדה: הפצת גליונות דרך הבעש"ט מביאה לך ישועות בשטח!!!

